

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 4. septembra 2025*

„Predhodno odločanje – Varstvo posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov – Uredba (EU) 2016/679 – Pravice posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki – Člen 17 – Pravica do izbrisa podatkov – Člen 18 – Pravica do omejitve obdelave – Člen 79 – Pravica do učinkovitega pravnega sredstva – Nezakonita obdelava osebnih podatkov – Tožba, s katero se predlaga, naj se upravljavcu naloži prepoved vsakršne ponovne nezakonite obdelave – Podlaga – Pogoji – Člen 82(1) – Pravica do odškodnine – Pojem ‚nepremoženjska škoda‘ – Določitev višine odškodnine – Morebitno upoštevanje stopnje krivde upravljavca – Morebitni vpliv upravičenosti do ‚odredbe o prepovedi‘“

V zadevi C-655/23,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (zvezno vrhovno sodišče, Nemčija) z odločbo z dne 26. septembra 2023, ki je na Sodišče prispela 7. novembra 2023, v postopku

IP

proti

Quirin Privatbank AG,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi I. Jarukaitis, predsednik senata, N. Jääskinen (poročevalec), A. Arabadjiev, M. Condrinzi, sodniki, in R. Frendo, sodnica,

generalni pravobranilec: M. Campos Sánchez-Bordona,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za IP M. Rodenhausen, Rechtsanwältin,
- za Quirin Privatbank AG F. Buchmann, Rechtsanwalt,

* Jezik postopka: nemščina.

– za Evropsko komisijo A. Bouchagiar in M. Heller, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 20. marca 2025

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 17, 18, 79, 82 in 84 Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL 2016, L 119, str. 1; v nadaljevanju: SUVP).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med IP, posameznikom, in Quirin Privatbank AG, družbo, v zvezi s predlogom tega posameznika, prvič, naj se tej družbi prepove ponovno nedovoljeno razkritje osebnih podatkov navedenega posameznika tretji osebi, in drugič, naj se mu povrne nepremoženjska škoda, ki naj bi nastala zaradi prvotnega razkritja teh podatkov.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 V uvodnih izjavah 1, 10, 11, 75, 85 in 146 SUVP je navedeno:
 - „(1) Varstvo posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov je temeljna pravica. V členu 8(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina) in členu 16(1) [PDEU] je določeno, da ima vsakdo pravico do varstva osebnih podatkov, ki se nanašajo nanj.

[...]
 - (10) Za zagotovitev dosledne in visoke ravni varstva posameznikov ter odstranitev ovir za prenos osebnih podatkov v [Evropski u]niji bi morala biti raven varstva pravic in svoboščin posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov enaka v vseh državah članicah. V vsej Uniji bi bilo treba zagotoviti dosledno in enotno uporabo pravil za varstvo temeljnih pravic in svoboščin posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov. [...] Tudi ta uredba državam članicam daje manevrski prostor za podrobnejšo opredelitev njenih pravil, tudi glede obdelave posebnih vrst osebnih podatkov (‘občutljivi podatki’). V tem obsegu ta uredba ne izključuje prava držav članic, s katerimi so opredeljene okoliščine posebnih primerov obdelave, vključno s podrobnejšo določitvijo pogojev, pod katerimi je obdelava osebnih podatkov zakonita.
 - (11) Za učinkovito varstvo osebnih podatkov po vsej Uniji je treba okrepiti in podrobneje opredeliti pravice posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, ter obveznosti tistih, ki obdelujejo osebne podatke in določajo obdelavo osebnih podatkov, pa tudi enakovredna pooblastila za spremljanje in zagotavljanje skladnosti s pravili varstva osebnih podatkov ter enakovredne sankcije za kršitve v državah članicah.

[...]

- (75) Tveganje za pravice in svoboščine posameznika, ki se razlikuje po verjetnosti in resnosti, je lahko posledica obdelave osebnih podatkov, ki bi lahko povzročila fizično, premoženjsko in ali nepremoženjsko škodo, zlasti: kadar obdelava lahko privede do diskriminacije, kraje ali zlorabe identitete, finančne izgube, okrnitve ugleda, izgube zaupnosti osebnih podatkov, zaščiteneh s poklicno molčečnostjo, neodobrene reverzije psevdonimizacije ali katere koli druge znatne gospodarske ali socialne škode; kadar bi bile posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, lahko odvzete pravice in svoboščine ali bi jim bilo preprečeno izvajanje nadzora nad njihovimi osebnimi podatki; [...]

[...]

- (85) Kršitev varstva osebnih podatkov lahko, če se ne obravnava ustrezno in pravočasno, zadevnim posameznikom povzroči fizično, premoženjsko ali nepremoženjsko škodo, kot je izguba nadzora nad njihovimi osebnimi podatki ali omejitev njihovih pravic, diskriminacija, kraja ali zloraba identitete, finančna izguba, neodobrena reverzija psevdonimizacije, okrnitev ugleda, izguba zaupnosti osebnih podatkov, zaščiteneh s poklicno skrivnostjo, ali katera koli druga znatna gospodarska ali socialna škoda. [...]

[...]

- (146) Upravljavalec ali obdelovalec bi moral povrniti vso škodo, ki jo oseba lahko utрпи zaradi obdelave, ki krši to uredbo. Upravljavalec ali obdelovalec bi moral biti oproščen odgovornosti, če dokaže, da ni v nobenem primeru odgovoren za škodo. Pojem škode bi bilo treba razlagati široko ob upoštevanju sodne prakse Sodišča na način, ki, v celoti odraža cilje te uredbe. To je brez poseganja v kakršne koli odškodninske zahteve, ki izhajajo iz kršitve drugih pravil prava Unije ali prava države članice. Obdelava, ki krši to uredbo, vključuje tudi obdelavo, ki krši delegirane in izvedbene akte, sprejete v skladu s to uredbo, in pravo države članice, ki natančneje določa pravila te uredbe. Posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, bi morali prejeti celotno in učinkovito odškodnino za škodo, ki so jo utrpeli. [...]"

- 4 Člen 1 SUVP, naslovljen „Predmet urejanja in cilji“, v odstavku 2 določa:

„Ta uredba varuje temeljne pravice in svoboščine posameznikov ter zlasti njihovo pravico do varstva osebnih podatkov.“

- 5 Člen 4 te uredbe, naslovljen „Opredelitev pojmov“, določa:

V tej uredbi:

- (1) ‚osebni podatki‘ pomeni katero koli informacijo v zvezi z določenim ali določljivim posameznikom (v nadaljnjem besedilu: posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki); [...]
- (2) ‚obdelava‘ pomeni vsako dejanje ali niz dejanj, ki se izvaja v zvezi z osebnimi podatki ali nizi osebnih podatkov z avtomatiziranimi sredstvi ali brez njih, kot je [...] razkritje s posredovanjem, razširjanje ali drugačno omogočanje dostopa, prilagajanje ali kombiniranje, omejevanje, izbris ali uničenje;

[...]

- (7) ‚upravljavec‘ pomeni fizično ali pravno osebo, javni organ, agencijo ali drugo telo, ki samo ali skupaj z drugimi določa namene in sredstva obdelave; [...]

[...]

- (10) ‚tretja oseba‘ pomeni fizično ali pravno osebo, javni organ, agencijo ali telo, ki ni posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, upravljavec, obdelovalec in osebe, ki so pooblaščne za obdelavo osebnih podatkov pod neposrednim vodstvom upravljavca ali obdelovalca;

[...]

- (12) ‚kršitev varstva osebnih podatkov‘ pomeni kršitev varnosti, ki povzroči nenamerno ali nezakonito uničenje, izgubo, spremembo, nepooblaščno razkritje ali dostop do osebnih podatkov, ki so poslani, shranjeni ali kako drugače obdelani;

[...].“

6 Poglavje II SUVP, naslovljeno „Načela“, vključuje člene od 5 do 11 te uredbe.

7 Člen 5 navedene uredbe, naslovljen „Načela v zvezi z obdelavo osebnih podatkov“, določa:

„1. Osebni podatki so:

- (a) obdelani zakonito, pošteno in na pregleden način v zvezi s posameznikom, na katerega se nanašajo osebni podatki (zakonitost, pravičnost in preglednost’);
- (b) zbrani za določene, izrecne in zakonite namene ter se ne smejo nadalje obdelovati na način, ki ni združljiv s temi nameni [...] (omejitev namena’);
- (c) ustrezni, relevantni in omejeni na to, kar je potrebno za namene, za katere se obdelujejo (‚najmanjši obseg podatkov’);

[...]

- (f) obdelujejo se na način, ki zagotavlja ustrezno varnost osebnih podatkov, vključno z zaščito pred nedovoljeno ali nezakonito obdelavo ter pred nenamerno izgubo, uničenjem ali poškodbo z ustreznimi tehničnimi ali organizacijskimi ukrepi (‚celovitost in zaupnost’).

2. Upravljavec je odgovoren za skladnost z odstavkom 1 in je to skladnost tudi zmožen dokazati (‚odgovornost’).“

8 Člen 6 iste uredbe, naslovljen „Zakonitost obdelave“, v odstavku 1 določa:

„Obdelava je zakonita le in kolikor je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

- (a) posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, je privolil v obdelavo njegovih osebnih podatkov v enega ali več določenih namenov;

[...].“

- 9 Poglavje III SUVP, naslovljeno „Pravice posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki“, vsebuje člene od 12 do 23 te uredbe.
- 10 V oddelku 3 tega poglavja III, naslovljenem „Popravek in izbris“, člen 17 navedene uredbe, naslovljen „Pravica do izbrisa (,pravica do pozabe‘“, v odstavku 1 določa:

„Posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, ima pravico doseči, da upravljavec brez nepotrebnega odlašanja izbriše osebne podatke v zvezi z njim, upravljavec pa ima obveznost osebne podatke brez nepotrebnega odlašanja izbrisati, kadar velja eden od naslednjih razlogov:

[...]

(c) posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, obdelavi ugovarja v skladu s členom 21(1), za njihovo obdelavo pa ne obstajajo nobeni prevladujoči zakoniti razlogi, ali pa posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, obdelavi ugovarja v skladu s členom 21(2);

(d) osebni podatki so bili obdelani nezakonito;

[...].“

- 11 Člen 18 iste uredbe, naslovljen „Pravica do omejitve obdelave“, ki je prav tako v tem oddelku 3, v odstavku 1 določa:

„Posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, ima pravico doseči, da upravljavec omeji obdelavo, kadar velja en od naslednjih primerov:

[...]

(b) je obdelava nezakonita in posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, nasprotuje izbrisu osebnih podatkov ter namesto tega zahteva omejitev njihove uporabe;

(c) upravljavec osebnih podatkov ne potrebuje več za namene obdelave, temveč jih posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, potrebuje za uveljavljanje, izvajanje ali obrambo pravnih zahtevkov;

[...].“

- 12 Poglavje VIII SUVP, naslovljeno „Pravna sredstva, odgovornost in kazni“, vsebuje člene od 77 do 84 te uredbe.

- 13 Člen 77 SUVP je naslovljen „Pravica do vložitve pritožbe pri nadzornem organu“, člen 78 te uredbe pa „Pravica do učinkovitega pravnega sredstva zoper nadzorni organ“.

- 14 Člen 79 navedene uredbe, naslovljen „Pravica do učinkovitega pravnega sredstva zoper upravljavca ali obdelovalca“, v odstavku 1 določa:

„Brez poseganja v katero koli razpoložljivo upravno ali izvensodno sredstvo, vključno s pravico do vložitve pritožbe pri nadzornem organu na podlagi člena 77, ima vsak posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, pravico do učinkovitega pravnega sredstva, kadar meni, da so bile njegove pravice iz te uredbe kršene zaradi obdelave njegovih osebnih podatkov, ki ni bila v skladu s to uredbo.“

- 15 Člen 82 SUVVP, naslovljen „Pravica do odškodnine in odgovornost“, določa:

„1. Vsak posameznik, ki je utrpel premoženjsko ali nepremoženjsko škodo kot posledico kršitve te uredbe, ima pravico, da od upravljavca ali obdelovalca dobi odškodnino za nastalo škodo.

[...]

3. Upravljavec ali obdelovalec je izvzet od odgovornosti iz odstavka 2, če dokaže, da v nobenem primeru ni odgovoren za dogodek, ki povzroči škodo.

[...]“

- 16 Člen 83 te uredbe, naslovljen „Splošni pogoji za naložitev upravnih glob“, v odstavku 2 določa:

„[...] Pri odločanju o tem, ali se naloži upravna globa, in o višini upravne globe za vsak posamezen primer se ustrezno upošteva naslednje:

(a) narava, teža in trajanje kršitve, pri čemer se upoštevajo narava, obseg ali namen zadevne obdelave ter število posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki in ki jih je kršitev prizadela, in raven škode, ki so jo utrpeli;

(b) ali je kršitev naklepna ali posledica malomarnosti;

(c) vsi ukrepi, ki jih je sprejel upravljavec ali obdelovalec, da bi omilil škodo, ki so jo utrpeli posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki;

[...]

(k) morebitni drugi oteževalni ali olajševalni dejavniki v zvezi z okoliščinami primera, kot so pridobljene finančne koristi ali preprečene izgube, ki neposredno ali posredno izhajajo iz kršitve.“

- 17 Člen 84 navedene uredbe, naslovljen „Kazni“, v odstavku 1 določa:

„Države članice določijo pravila o drugih kaznih, ki se uporabljajo za kršitve te uredbe, zlasti za kršitve, za katere se ne uporabljajo upravne globe v skladu s členom 83, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.“

Nemško pravo

- 18 Člen 2(1) Grundgesetz für die Bundesrepublik Deutschland (ustava Zvezne republike Nemčije) z dne 23. maja 1949 (BGBl. 1949 I, str. 1) v različici, ki se uporablja za spor o glavni stvari, določa:
- „Vsakdo ima pravico do svobodnega razvoja svoje osebnosti, pod pogojem, da ne krši pravic drugih, ustavnega reda ali moralnih načel.“
- 19 Člen 253 Bürgerliches Gesetzbuch (civilni zakonik) v različici, ki se uporablja za spor o glavni stvari (v nadaljevanju: BGB), naslovljen „Nepremoženjska škoda“, določa:
- „1. Denarna odškodnina za nepremoženjsko škodo se lahko zahteva le v primerih, določenih z zakonom.
2. Če je treba plačati odškodnino zaradi telesne poškodbe, ogrožanja zdravja, posega v svobodo ali spolno nedotakljivost, se lahko tudi za nepremoženjsko škodo zahteva pravična denarna odškodnina.“
- 20 Člen 823 BGB, naslovljen „Obveznost povrnitve škode“, določa:
- „1. Vsakdo, ki namerno ali iz malomarnosti nezakonito ogrozi življenje, telo, zdravje, svobodo, lastnino ali katero koli drugo pravico druge osebe, je odškodninsko odgovoren za vsakršno posledično škodo.
2. Enaka obveznost velja za osebo, ki krši zakon, katerega cilj je varstvo druge osebe. Če je glede na vsebino zakona njegova kršitev možna tudi brez krivde, odškodninska obveznost nastane le v primeru krivde.“
- 21 Člen 1004 BGB, naslovljen „Pravica do opustitve in sodne prepovedi“, v odstavku 1 določa:
- Če do posega v lastnino pride drugače kot z odvzemom ali zadržanjem, lahko lastnik od motilca zahteva, da preneha z zadevnimi ravnanji. Če obstaja nevarnost nadaljnjih posegov, lahko lastnik s tožbo zahteva prepoved.“
- 22 Iz predložitvene odločbe je razvidno, da se člen 1004 BGB v postopku v glavni stvari uporablja po analogiji za kršitev absolutnih pravic ali za kršitev zakona, katerega namen je varstvo druge osebe, v smislu odstavka 1 oziroma 2 člena 823 tega zakonika.

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 23 Tožeča stranka iz postopka v glavni stvari se je prek spletnega poslovnega družbenega omrežja prijavila za prosto delovno mesto pri Quirin Privatbank, ki je družba nemškega prava. Nato je uslužbenka te družbe z elektronskim sporočilom v okviru tega omrežja tretji osebi, na katero se ta izbirni postopek ni nanašal, poslala sporočilo, namenjeno le tožeči stranki iz postopka v glavni stvari, v katerem je zadnjenavedeno obvestila o zavrnitvi njenih zahtev glede plače in ji ponudila drugačno plačo (v nadaljevanju: zadevno sporočilo). Ta tretja oseba, ki je tožečo stranko iz postopka v glavni stvari poznala, ker je pred tem delala z njo, ji je posredovala to sporočilo in jo vprašala, ali išče zaposlitev.

- 24 Tožeča stranka iz postopka v glavni stvari je pri Landgericht Darmstadt (deželno sodišče v Darmstadtu, Nemčija) vložila tožbo, s katero je predlagala, naj se družbi Quirin Privatbank naloži, prvič, naj se vzdrži vsakršne obdelave njenih osebnih podatkov v zvezi z njeno prijavo, s katero bi po pošiljanju zadevnega sporočila ponovila njihovo nedovoljeno razkritje, in drugič, naj ji plača odškodnino za nepremoženjsko škodo, ki naj bi nastala zaradi tega dogodka. V bistvu je trdila, da je ta škoda posledica njene zaskrbljenosti zaradi dejstva, da bi vsaj ena tretja oseba, ki jo pozna in dela v istem poklicnem sektorju, lahko te zaupne podatke posredovala nekdanjim ali potencialnim delodajalcem, da bi v morebitnem konkurenčnem položaju pri zaposlovanju imela prednost pred njo in da bi zaznala ponižanje, ki ga je občutila ob neuspešnih pogajanjih o plači.
- 25 Prvostopenjsko sodišče je s sodbo z dne 26. maja 2020 družbi Quirin Privatbank naložilo prepoved ravnanj, na katera se nanaša zahtevek, in plačilo odškodnine v višini 1000 EUR z obrestmi tožeči stranki iz postopka v glavni stvari. Družba Quirin Privatbank je zoper to sodbo vložila pritožbo.
- 26 Oberlandesgericht Frankfurt (višje deželno sodišče v Frankfurtu, Nemčija) je s sodbo z dne 2. marca 2022 navedeno sodbo delno spremenilo. Ugotovilo je, da ima tožeča stranka iz postopka v glavni stvari na podlagi člena 17(1) SUVP pravico zahtevati, da se družbi Quirin Privatbank v prihodnje prepove obdelava njenih osebnih podatkov v podobni obliki, kot je zadevno sporočilo, in da v zvezi s tem obstaja ponovitvena nevarnost. Zavrnilo pa je odškodninski zahtevek na podlagi člena 82 te uredbe z obrazložitvijo, da so bila pravila o varstvu osebnih podatkov sicer kršena zaradi posredovanja takih podatkov tretji osebi, na katero se ti podatki niso nanašali, vendar tožeča stranka iz postopku v glavni stvari ni predložila dokaza o konkretni škodi in da tudi ob predpostavki, da je bila ponižana, tega ponižanja ni mogoče opredeliti kot nepremoženjsko škodo.
- 27 Tožeča stranka iz postopka v glavni stvari in družba Quirin Privatbank sta zoper to sodbo vsaka vložili revizijo pri Bundesgerichtshof (zvezno vrhovno sodišče, Nemčija), ki je predložitveno sodišče. Prvonavedena pred tem sodiščem vztraja pri svojih prvotnih predlogih, medtem ko drugonavedena predlaga, naj se ti predlogi v celoti zavrnejo.
- 28 Predložitveno sodišče meni, da dejanja, ki jih tožeča stranka iz postopka v glavni stvari izpodbija, spadajo na področje uporabe SUVP. Navaja, da ta dejanja pomenijo „obdelavo“ „osebnih podatkov“ „posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki“ in da je družba Quirin Privatbank „upravljavec“, v smislu člena 4, točke 1, 2 in 7, te uredbe. Po njenem mnenju ni sporno, da so bile z navedenimi dejanji, ki so imela obliko nedovoljenega posredovanja takih podatkov „tretji osebi“ v smislu člena 4, točka 10, SUVP, kršene določbe te uredbe in da so na podlagi člena 6(1) te uredbe nezakonita, zlasti ker tožeča stranka iz postopka v glavni stvari vanje ni privolila.
- 29 To sodišče se sprašuje, prvič, ali SUVP posamezniku, katerega osebni podatki so bili obdelani nezakonito, daje pravico zahtevati, da upravljavec te obdelave ne ponovi, tudi kadar ta posameznik ne zahteva izbrisa svojih podatkov. Navedeno sodišče želi ob upoštevanju nacionalne sodne prakse in teoretičnih razprav v zvezi s tem izvedeti, ali bi ta pravica, za katero pojasnjuje, da se uresničuje zgolj preventivno, lahko izhajala iz člena 17 te uredbe, ki se nanaša na pravico do takega izbrisa, iz njenega člena 18, ki se nanaša na pravico do omejitve obdelave, iz člena 79 navedene uredbe, ki se nanaša na pravico do učinkovitega pravnega sredstva zoper upravljavca ali obdelovalca, ali iz katere koli druge določbe iste uredbe.

- 30 Drugič, če je odgovor na ti vprašanji pritrdilen, želi predložitveno sodišče ob upoštevanju svoje sodne prakse, ki temelji na členu 2 ustave Zvezne republike Nemčije, in na podlagi uporabe člena 823 v povezavi s členom 1004 BGB ugotoviti, na eni strani, ali je taka pravica, da se od upravljavca zahteva, da se vzdrži nove kršitve SUVP, pogojena z obstojem ponovitvene nevarnosti, in na drugi strani, ali je treba to ponovitveno nevarnost po potrebi domnevati ob upoštevanju prvotne kršitve.
- 31 Tretjič, v nasprotnem primeru, v katerem bi bil odgovor na oba dela prvega vprašanja nikalen, želi navedeno sodišče izvedeti, ali iz povezane razlage členov 79 in 84 SUVP, ki se nanašata na pravico do učinkovitega pravnega sredstva zoper upravljavca oziroma na sankcije v primeru kršitve te uredbe, izhaja, da lahko sodišče države članice upravljavcu naloži tako prepoved ravnanja na podlagi nacionalnih določb, pri čemer posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, prizna pravice iz členov 17, 18 in 82 navedene uredbe.
- 32 Četrtrič, predložitveno sodišče se sprašuje o pogojih, ki veljajo za pravico do povrnitve škode na podlagi člena 82(1) SUVP v povezavi z uvodnima izjavama 75 in 85 te uredbe. Natančneje, sprašuje se, na podlagi katerih elementov je mogoče opredeliti „nepremoženjsko škodo“ v smislu tega člena 82(1), kadar se posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, sklicuje le na negativne občutke, ki po mnenju navedenega sodišča spadajo med splošna tveganja vsakdanjega življenja.
- 33 Petič, navedeno sodišče se sprašuje, ali je treba pri določanju višine odškodnine za nepremoženjsko škodo, dolgovano na podlagi člena 82(1) SUVP, upoštevati stopnjo krivde upravljavca. Pojasnjuje, da je treba v nemškem pravu pri denarni odškodnini za nepremoženjsko škodo upoštevati zlasti stopnjo krivde povzročitelja škode, saj ima ta odškodnina v skladu s sodno prakso v zvezi s členom 253 BGB funkcijo nadomestila za škodo, ki jo je utrpel oškodovanec, in funkcijo zadoščenja, ki naj bi ga dobil ta oškodovanec.
- 34 Šestič, če je odgovor na enega od dveh delov prvega vprašanja ali tretje vprašanje pritrdilen, želi predložitveno sodišče izvedeti, ali je pravica posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, da od upravljavca zahteva, da se vzdrži nadaljnje kršitve SUVP, upoštevno merilo za zmanjšanje ali celo izključitev odškodnine za nepremoženjsko škodo na podlagi člena 82(1) te uredbe, kot bi bilo to mogoče na podlagi nemškega prava.
- 35 V teh okoliščinah je Bundesgerichtshof (zvezno vrhovno sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
- „1. (a) Ali je treba člen 17 [SUVP] razlagati tako, da posameznik, katerega osebne podatke je upravljavec nezakonito razkril s posredovanjem, lahko od upravljavca zahteva prepoved ponovnega nezakonitega posredovanja teh podatkov, če od upravljavca ne zahteva izbrisa podatkov?
- (b) Ali lahko tak prepovedni zahtevk izhaja (tudi) iz člena 18 [SUVP] ali druge določbe [SUVP]?
2. Če je odgovor na [prvo vprašanje, točka (a) in/ali točka (b)] pritrdilen:
- (a) Ali prepovedni zahtevk na podlagi prava Unije obstaja le tedaj, če v prihodnje obstaja nevarnost nadaljnjih posegov v pravice zadevnega posameznika, ki izhajajo iz [SUVP] (ponovitvena nevarnost)?
- (b) Ali se obstoj ponovitvene nevarnosti po potrebi domneva na podlagi že obstoječe kršitve [SUVP]?

3. Če je odgovor na [prvo vprašanje, točka (a) in/ali točka (b)] pritrdilen:

Ali je treba člen 84 v povezavi s členom 79 [SUVP] razlagati tako, da nacionalnemu sodišču omogočata, da zadevnemu posamezniku, katerega osebne podatke je upravljavec nezakonito razkril s posredovanjem, poleg priznanja odškodnine za premoženjsko ali nepremoženjsko škodo v skladu s členom 82 [SUVP] in pravic iz členov 17 in 18 [SUVP] prizna tudi zahtevek zoper upravljavca za prepoved ponovnega nezakonitega posredovanja teh podatkov v skladu z določbami nacionalnega prava?

4. Ali je treba člen 82(1) [SUVP] razlagati tako, da za domnevo nepremoženjske škode v smislu te določbe zadoščajo zgolj negativni občutki, kot na primer jeza, nejevolja, nezadovoljstvo, skrb ali strah, ki so sami po sebi del splošnega življenjskega tveganja in pogosto vsakodnevnega doživljanja? Ali pa je poleg tega za domnevo škode potreben neugoden položaj za zadevnega posameznika, ki presega te občutke?

5. Ali je treba člen 82(1) [SUVP] razlagati tako, da je pri določitvi višine nepremoženjske škode, ki jo je treba povrniti, upoštevno merilo stopnja krivde upravljavca ali obdelovalca oziroma njegovih zaposlenih?

6. Če je odgovor na [prvo vprašanje, točki (a) ali (b), ali tretje vprašanje] pritrdilen:

Ali je treba člen 82(1) [SUVP] razlagati tako, da se pri določitvi višine nepremoženjske škode, ki jo je treba povrniti, kot okoliščino, ki znižuje zahtevek, lahko upošteva, da ima posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, poleg pravice do odškodnine tudi prepovedni zahtevek?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo, drugo in tretje vprašanje

36. Predložitveno sodišče s prvim, drugim in tretjim vprašanjem, ki jih je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba določbe SUVP razlagati tako, da v korist posameznika, na katerega se nanaša nezakonita obdelava osebnih podatkov, v primeru, v katerem ta posameznik ne zahteva izbrisa svojih podatkov, določajo pravno sredstvo, ki mu omogoča, da preventivno doseže, da se upravljavcu naloži prepoved ponovne nezakonite obdelave, in če je odgovor nikalen, ali te določbe državam članicam preprečujejo, da v svojih pravnih redih določijo tako pravno sredstvo.
37. Najprej je treba opozoriti, da je treba pri razlagi določbe prava Unije upoštevati ne le njeno besedilo, ampak tudi njen kontekst in cilje, ki jim sledi ureditev, katere del je (sodba z dne 4. oktobra 2024, Lindenapotheker, C-21/23, EU:C:2024:846, točka 52 in navedena sodna praksa).
38. Na prvem mestu, v zvezi s tem je treba navesti, da SUVP temelji na obstoju pravice, ki je vsakemu posamezniku priznana glede varstva pri obdelavi osebnih podatkov, ki se nanašajo nanj. To varstvo je temeljna pravica, določena v členu 8(1) Listine, na katero se sklicuje uvodna izjava 1 te uredbe. Kot je razvidno iz člena 1 in uvodne izjave 10 te uredbe, cilj zagotavljanja učinkovitosti te temeljne pravice z zagotavljanjem visoke in enakovredne ravni varstva v vseh državah članicah pomeni podlago za uporabo navedene uredbe (glej v tem smislu sodbe z dne 5. oktobra 2023, Ministerstvo zdravotnictví (Mobilna aplikacija covid-19), C-659/22, EU:C:2023:745, točka 28;

z dne 4. oktobra 2024, Patērētāju tiesību aizsardzības centrs, C-507/23, EU:C:2024:854, točka 28, in z dne 3. aprila 2025, Ministerstvo zdravotnictví (Podatki o zastopniku pravne osebe), C-710/23, EU:C:2025:231, točka 29).

- 39 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je treba pri vsaki obdelavi osebnih podatkov upoštevati načela, ki urejajo obdelavo takih podatkov, ter pravice „posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki“, ki so določene v poglavjih II oziroma III te uredbe. Natančneje, ta obdelava mora biti v skladu z načeli v zvezi z obdelavo teh podatkov, določenimi v členu 5 navedene uredbe, in mora izpolnjevati pogoje za zakonitost obdelave, ki so naštetí v členu 6 te uredbe (glej v tem smislu sodbi z dne 19. decembra 2024, K GmbH (Obdelava osebnih podatkov zaposlenih), C-65/23, EU:C:2024:1051, točka 46, in z dne 3. aprila 2025, Ministerstvo zdravotnictví (Podatki o zastopniku pravne osebe), C-710/23, EU:C:2025:231, točka 33).
- 40 Kot je generalni pravobranilec v bistvu navedel v točkah 32, 34 in 38 sklepnih predlogov, člen 8 Listine v odstavku 1 določa pravico do varstva osebnih podatkov, v odstavku 2 pa tudi nalaga, da se ti podatki obdelujejo ob spoštovanju nekaterih pogojev, od katerih je odvisna zakonitost zadevne obdelave. Prav tako obveznosti iz poglavja II SUVP, ki jih ima upravljavec, veljajo za posebne pravice, določene s to uredbo, ki so podeljene posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki. Tako imajo ti posamezniki pravico do zakonite obdelave njihovih osebnih podatkov, ki je izpeljana iz splošne obveznosti tega upravljavca, da takih podatkov ne obdeluje v nasprotju z zahtevami iz navedene uredbe.
- 41 Na drugem mestu, Sodišče je večkrat razsodilo, da pravo Unije, vključno z določbami Listine, ne učinkuje tako, da bi državam članicam nalagalo, naj uvedejo druga pravna sredstva od tistih, ki so določena v nacionalnem pravu, razen če ni iz sistematike zadevnega nacionalnega pravnega reda razvidno, da ni nobenega sodnega varstva, ki bi lahko, čeprav le posredno, zagotovilo spoštovanje pravic, ki jih imajo pravni subjekti na podlagi prava Unije (sodba z dne 8. maja 2025, Barało, C-530/23, EU:C:2025:322, točka 99 in navedena sodna praksa).
- 42 V obravnavani zadevi je treba najprej poudariti, da se položaj iz postopka v glavni stvari ne nanaša na možnost nacionalnega sodišča, da sprejme začasne odredbe, ampak na morebitno možnost posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, da z vložitvijo tožbe s preventivnim namenom meritorno doseže izdajo odredbe, ki upravljavcu prepoveduje, da stori novo kršitev teh pravic.
- 43 V zvezi s tem je treba navesti, da SUVP ne vsebuje določb, ki bi izrecno ali implicitno določale, da ima posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, kot predvideva predložitveno sodišče, pravico, da s tožbo preventivno doseže, da se mora upravljavec osebnih podatkov v prihodnje vzdržati kršitve določb te uredbe, natančneje v obliki ponovitve nezakonite obdelave. Natančneje, kot je generalni pravobranilec navedel v točkah od 54 do 69 sklepnih predlogov, take pravice ni mogoče izpeljati niti iz člena 17 navedene uredbe niti iz njenega člena 18.
- 44 Kar zadeva poglavje VIII SUVP, je treba opozoriti, da to poglavje med drugim ureja pravna sredstva, ki omogočajo varstvo pravic posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, kadar so bili osebni podatki, ki se nanj nanašajo, domnevno obdelani v nasprotju z določbami te uredbe. Varstvo teh pravic lahko neposredno zahteva zlasti posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, na podlagi členov od 77 do 79 navedene uredbe, ki določajo različna pravna sredstva, ki jih lahko ta posameznik uveljavlja sočasno in neodvisno (glej v tem smislu sodbi z dne

4. oktobra 2024, Lindenapotheker, C-21/23, EU:C:2024:846, točka 47 in navedena sodna praksa, in z dne 30. aprila 2025, Inspektorat kam Visshia sadeben svet, C-313/23, C-316/23 in C-332/23, EU:C:2025:303, točka 128 in navedena sodna praksa).

- 45 Iz besedila določb poglavja VIII SUVP je razvidno, da nobena od teh določb držav članic ne zavezuje, da določijo preventivno pravno sredstvo, kot je opisano v točki 42 te sodbe. Natančneje, člen 79(1) te uredbe določa le, da ima vsak posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, pravico do učinkovitega pravnega sredstva, kadar meni, da so bile njegove pravice iz te uredbe kršene zaradi obdelave njegovih osebnih podatkov, ki ni bila v skladu s to uredbo. Besedilo te določbe državam članicam ne nalaga, da določijo posebno pravno sredstvo, ki bi omogočalo, da se po sodni poti preventivno doseže odredba o prepovedi, kakršna je ta, ki jo predvideva predložitveno sodišče.
- 46 Ob tem je treba glede na besedilo določb poglavja VIII SUVP in zlasti glede na to, da je s členom 79(1) te uredbe vsakemu posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, priznana pravica do učinkovitega pravnega sredstva, če meni, da so bile pravice, ki jih ima na podlagi te uredbe, kršene zaradi obdelave njegovih osebnih podatkov, ki ni bila v skladu z navedeno uredbo, „brez poseganja“ v katero koli drugo upravno ali izvensodno pravno sredstvo, šteti, da državam članicam ni prepreno, da določijo tako preventivno pravno sredstvo, da bi upravljavcu naložile, da se v prihodnje vzdrži vsakršne ponovne kršitve teh pravic (glej v tem smislu sodbo z dne 4. oktobra 2024, Lindenapotheker, C-21/23, EU:C:2024:846, točka 53).
- 47 V zvezi s tem je treba poudariti, da čeprav je namen SUVP zagotoviti harmonizacijo nacionalnih zakonodaj o varstvu osebnih podatkov, ki je načeloma popolna, pa ostaja dejstvo, da več določb te uredbe državam članicam izrecno daje možnost, da določijo dodatna, strožja ali odstopajoča nacionalna pravila, ki jim puščajo polje proste presoje glede načina, kako se te določbe lahko izvajajo („pomensko odprte določbe“) (sodba z dne 4. oktobra 2024, Lindenapotheker, C-21/23, EU:C:2024:846, točka 57 in navedena sodna praksa).
- 48 Res je, da v določbah poglavja VIII SUVP ni posebej take pomensko odprte določbe, ki bi državam članicam izrecno dopuščala, da določijo možnost, da posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, ki želi upravljavcu preprečiti kršitev materialnopravnih določb te uredbe, vloži tožbo, s katero bi dosegel, da se temu upravljavcu naloži prepoved takega ravnanja. Vendar zakonodajalec Unije ni nameraval izčrpno harmonizirati pravnih sredstev, ki so na voljo v primeru kršitve določb navedene uredbe, in zlasti ni izključil take možnosti pravnih sredstev (glej v tem smislu sodbo z dne 4. oktobra 2024, Lindenapotheker, C-21/23, EU:C:2024:846, točki 59 in 60).
- 49 Ta razlaga je potrjena s cilji SUVP. Namen te uredbe je namreč, kot je navedeno v njeni uvodni izjavi 10, zagotoviti dosledno in visoko raven varstva posameznikov pri obdelavi njihovih osebnih podatkov. Poleg tega je v uvodni izjavi 11 navedene uredbe posebej navedeno, da je treba za učinkovito varstvo teh podatkov okrepiti pravice posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, ter obveznosti tistih, ki obdelujejo osebne podatke in določajo obdelavo teh podatkov (glej v tem smislu sodbo z dne 4. oktobra 2024, Lindenapotheker, C-21/23, EU:C:2024:846, točka 61).
- 50 Možnost posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, da vloži pravno sredstvo, da bi se upravljavcu naložilo, da se v prihodnje vzdrži kršitve materialnopravnih določb SUVP, pa ne posega v te cilje, temveč, nasprotno, krepi polni učinek teh določb in s tem visoko raven varstva posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, pri obdelavi njihovih osebnih podatkov, na

katero se nanaša ta uredba. Zato določbe poglavja VIII SUVP ne nasprotujejo nacionalni ureditvi, ki posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, daje tako možnost preventivnega pravnega sredstva (glej v tem smislu sodbo z dne 4. oktobra 2024, Lindenapotheker, C-21/23, EU:C:2024:846, točki 62 in 73).

- 51 Iz tega sledi, da SUVP ne nasprotuje temu, da je pravica do pravnega sredstva, katerega namen je doseči izdajo odredbe, s katero bi bilo mogoče preprečiti morebitno kršitev materialnopravnih določb te uredbe, zlasti z morebitno ponovitvijo nezakonite obdelave, na voljo na podlagi določb prava države članice, ki bi se uporabljale pred nacionalnim sodiščem, ki odloča o zadevi.
- 52 Glede na vse zgoraj navedene razloge je treba na prvo, drugo in tretje vprašanje odgovoriti, da je treba določbe SUVP razlagati tako, da v korist posameznika, na katerega se nanaša nezakonita obdelava osebnih podatkov, v primeru, v katerem ta posameznik ne zahteva izbrisa svojih podatkov, ne določajo pravnega sredstva, ki bi mu omogočilo, da preventivno doseže, da se upravljavcu naloži prepoved ponovne nezakonite obdelave. Vendar te določbe državam članicam ne preprečujejo, da tako pravno sredstvo določijo v svojih pravnih redih.

Četrto vprašanje

- 53 Predložitveno sodišče s četrтим vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 82(1) SUVP razlagati tako, da pojem „nepremoženjska škoda“ iz te določbe zajema negativne občutke, ki jih je imel posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, zaradi nedovoljenega posredovanja njegovih osebnih podatkov tretji osebi, kot je strah ali nezadovoljstvo, ki sta posledica izgube nadzora nad temi podatki, morebitne zlorabe teh podatkov ali okrnitve njegovega ugleda.
- 54 Opozoriti je treba, da člen 82(1) SUVP določa, da ima vsak posameznik, ki je utrpel premoženjsko ali nepremoženjsko škodo kot posledico kršitve te uredbe, pravico, da od upravljavca ali obdelovalca dobi odškodnino za nastalo škodo.
- 55 V skladu z ustaljeno sodno prakso je treba glede na neobstoj vsakršnega sklicevanja na notranje pravo držav članic v členu 82(1) SUVP pojem „nepremoženjska škoda“ v smislu te določbe opredeliti avtonomno in enotno v okviru prava Unije (glej v tem smislu sodbi z dne 25. januarja 2024, MediaMarktSaturn, C-687/21, EU:C:2024:72, točka 64, in z dne 4. oktobra 2024, Agentsia po vpisvanyata, C-200/23, EU:C:2024:827, točka 139 in navedena sodna praksa).
- 56 V zvezi s tem je Sodišče zlasti ob upoštevanju uvodnih izjav 75, 85 in 146 SUVP večkrat razsodilo, da zgolj kršitev te uredbe ne zadostuje za priznanje pravice do odškodnine na podlagi člena 82(1) te uredbe. Obstoj premoženjske ali nepremoženjske „škode“, ki je bila „utrpljena“, kršitve določb navedene uredbe ter vzročne zveze med to škodo in to kršitvijo so trije kumulativni, nujni in zadostni pogoji za to pravico do odškodnine. Tako mora posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki in ki zahteva odškodnino za nepremoženjsko škodo na podlagi tega člena 82(1), dokazati ne le kršitev te uredbe, ampak tudi, da mu je ta kršitev dejansko povzročila tako škodo (glej v tem smislu sodbe z dne 4. maja 2023, Österreichische Post (Nepremoženjska škoda v zvezi z obdelavo osebnih podatkov), C-300/21, EU:C:2023:370, točke 32, 33, 37 in 42; z dne 4. oktobra 2024, Agentsia po vpisvanyata, C-200/23, EU:C:2024:827, točke od 140 do 142, in z dne 4. oktobra 2024, Patērētāju tiesību aizsardzības centrs, C-507/23, EU:C:2024:854, točki 24 in 25).

- 57 V obravnavani zadevi predložitveno sodišče navaja, da se tožeča stranka iz postopka v glavni stvari v zvezi z nepremoženjsko škodo, za katero trdi, da jo je utrpela zaradi zadevne kršitve SUVP, v bistvu sklicuje na „strah pred posredovanjem podatkov tretjim osebam, ki delajo v istem sektorju, dejstvo, da je bila ena oseba seznanjena z informacijami, v zvezi s katerimi se načeloma zahteva diskretnost [ter] ponižanje, povezano z zavrnitvijo njenih zahtev glede plače in dejstvom, da so za to izvedele tretje osebe“. Navedeno sodišče želi izvedeti, ali „negativni občutki, kot na primer jeza, nejevolja, nezadovoljstvo, skrb ali strah“, ki jih samo opredeli kot „del splošnega življenjskega tveganja“, zadostujejo za ugotovitev obstoja „nepremoženjske škode“ v smislu člena 82 te uredbe, ali pa mora posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, utrpeti škodo, ki presega te občutke.
- 58 Na prvem mestu, v zvezi s tem iz sodne prakse Sodišča izhaja, da člen 82(1) SUVP nasprotuje nacionalnemu pravilu ali praksi, ki odškodnino za „nepremoženjsko škodo“ v smislu te določbe pogojuje s tem, da je škoda, ki je nastala posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, dosegla določeno stopnjo resnosti. Navedena določba ne zahteva, da mora nepremoženjska škoda, ki jo zatrjuje posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, za povrnitev te škode doseči „prag *de minimis*“ (glej v tem smislu sodbi z dne 4. maja 2023, Österreichische Post (Nepremoženjska škoda v zvezi z obdelavo osebnih podatkov), C-300/21, EU:C:2023:370, točka 51, in z dne 4. oktobra 2024, Agentsia po vpisvaniyata, C-200/23, EU:C:2024:827, točki 147 in 149).
- 59 Na drugem mestu, kot je Evropska komisija navedla v pisnem stališču, so položaji, kot so ti, na katere se sklicuje v sporu o glavni stvari, ki se nanašajo na „okrnitev ugleda“, ki je posledica kršitve varstva osebnih podatkov, ali na „izgubo nadzora“ nad takimi podatki, izrecno navedeni med primeri morebitne škode, ki so naštet v uvodnih izjavah 75 in 85 SUVP.
- 60 Natančneje, Sodišče je poudarilo, da je iz neizčrpnega seznama „škode“, ki bi lahko nastala posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, iz uvodne izjave 85, prvi stavek, SUVP razvidno, da je želel zakonodajalec Unije v ta pojem med drugim vključiti že preprosto „izgubo nadzora“ nad lastnimi osebnimi podatki zaradi kršitve te uredbe, tudi če do zlorabe zadevnih podatkov dejansko ne bi prišlo. Taka izguba nadzora lahko zadostuje za nastanek „nepremoženjske škode“ v smislu člena 82(1) navedene uredbe, če posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, dokaže, da je dejansko utrpel tako škodo, pa čeprav minimalno, ne da bi pri tem ta pojem „nepremoženjska škoda“ zahteval dokaz obstoja dodatnih občutnih negativnih posledic (glej v tem smislu sodbo z dne 4. oktobra 2024, Agentsia po vpisvaniyata, C-200/23, EU:C:2024:827, točke 145, 150 in 156 ter navedena sodna praksa).
- 61 Na tretjem mestu, Sodišče je že razsodilo, da strah posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, da bodo njegovi osebni podatki zaradi kršitve SUVP v prihodnosti uporabljeni nezakonito, lahko sam po sebi pomeni „nepremoženjsko škodo“ v smislu člena 82(1) te uredbe, če je ta strah s svojimi negativnimi posledicami ustrezno dokazan, kar mora preveriti nacionalno sodišče, ki odloča o zadevi (glej v tem smislu sodbi z dne 20. junija 2024, PS (Napačen naslov), C-590/22, EU:C:2024:536, točke 32, 35 in 36, in z dne 4. oktobra 2024, Agentsia po vpisvaniyata, C-200/23, EU:C:2024:827, točke 143, 144 in 155 ter navedena sodna praksa).
- 62 Čeprav so lahko občutki, ki jih navaja predložitveno sodišče, zlasti strah ali nezadovoljstvo, poleg tega del splošnih tveganj, ki so neločljivo povezana z vsakdanjim življenjem, kot to ugotavlja tudi samo navedeno sodišče, lahko taki negativni občutki pomenijo „nepremoženjsko škodo“ v smislu člena 82(1) SUVP, če v skladu z zahtevo po vzročni zvezi, navedeno v točki 56 te sodbe, posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, dokaže, da ima take občutke z njihovimi

negativnimi posledicami prav zaradi zadevne kršitve te uredbe, kot je nedovoljeno posredovanje njegovih osebnih podatkov tretji osebi, ki povzroča tveganje njihove zlorabe, kar morajo presoditi nacionalna sodišča, ki odločajo o zadevi.

- 63 Na četrtem in zadnjem mestu, ta razlaga je v skladu s členom 82(1) SUVVP v povezavi z uvodnima izjavama 85 in 146 te uredbe, ki narekujeta široko pojmovanje pojma „nepremoženjska škoda“ v smislu tega člena 82(1). Poleg tega je navedena razlaga podprta s ciljem navedene uredbe, ki izhaja iz člena 1 ter uvodnih izjav 1 in 10 te uredbe in ki je zagotoviti visoko raven varstva posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov (glej po analogiji sodbi z dne 14. decembra 2023, *Gemeinde Ummendorf*, C-456/22, EU:C:2023:988, točki 19 in 20, in z dne 4. oktobra 2024, *Agentsia po vpisvanyata*, C-200/23, EU:C:2024:827, točki 144 in 146).
- 64 Glede na zgoraj navedene razloge je treba na četrto vprašanje odgovoriti, da je treba člen 82(1) SUVVP razlagati tako, da pojem „nepremoženjska škoda“ iz te določbe zajema negativne občutke, ki jih je imel posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, zaradi nedovoljenega posredovanja njegovih osebnih podatkov tretji osebi, kot je strah ali nezadovoljstvo, ki sta posledica izgube nadzora nad temi podatki, morebitne zlorabe teh podatkov ali okrnitve njegovega ugleda, če posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, dokaže, da ima zaradi zadevne kršitve te uredbe take občutke z njihovimi negativnimi posledicami.

Peto vprašanje

- 65 Predložitveno sodišče s petim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 82(1) SUVVP razlagati tako, da ta člen zahteva, da se stopnja krivde upravljavca upošteva pri določitvi višine odškodnine za nepremoženjsko škodo, dolgovane na podlagi tega člena 82(1).
- 66 V zvezi s tem iz sodne prakse Sodišča izhaja, da SUVVP ne vsebuje določb, katerih namen je opredeliti pravila v zvezi z določitvijo višine odškodnine, dolgovane iz naslova pravice do odškodnine iz člena 82 te uredbe, zato morajo nacionalna sodišča pri tem uporabiti nacionalna pravila vsake države članice v zvezi z obsegom denarne odškodnine, če se spoštujeta načeli enakovrednosti in učinkovitosti prava Unije (glej v tem smislu sodbi z dne 4. maja 2023, *Österreichische Post (Nepremoženjska škoda v zvezi z obdelavo osebnih podatkov)*, C-300/21, EU:C:2023:370, točki 54 in 59, in z dne 4. oktobra 2024, *Patērētāju tiesību aizsardzības centrs*, C-507/23, EU:C:2024:854, točka 32).
- 67 V obravnavani zadevi se predložitveno sodišče sprašuje, ali bi se stopnja krivde povzročitelja škode, ki je merilo, določeno v nemškem pravu za določitev višine denarne odškodnine za nepremoženjsko škodo, lahko uporabila tudi v zvezi z odškodnino za nepremoženjsko škodo, ki temelji na členu 82 SUVVP.
- 68 Iz sodb Sodišča, od katerih so bile nekatere razglašene po vložitvi tega predloga za sprejetje predhodne odločbe, izhaja, da je treba na to peto vprašanje odgovoriti nikalno.
- 69 Sodišče je namreč razsodilo, da morajo nacionalna sodišča ob upoštevanju kompenzacijske funkcije pravice do odškodnine iz člena 82 SUVVP zagotoviti „celotno in učinkovito“ odškodnino za nastalo škodo, kot je navedeno v uvodni izjavi 146 te uredbe, ne da bi bilo treba za tako polno nadomestilo naložiti plačilo kaznovalne odškodnine (glej v tem smislu sodbi z dne 4. maja 2023, *Österreichische Post (Nepremoženjska škoda v zvezi z obdelavo osebnih podatkov)*, C-300/21, EU:C:2023:370, točki 57 in 58, in z dne 4. oktobra 2024, *Patērētāju tiesību aizsardzības centrs*, C-507/23, EU:C:2024:854, točka 34).

- 70 V nasprotju s tem, kar člen 83 SUVP določa za upravne globe, katerih merila se v okviru člena 82 te uredbe ne uporabljajo *mutatis mutandis*, ima pravica do odškodnine iz tega člena 82, zlasti v primeru nepremoženjske škode, izključno kompenzacijsko funkcijo, saj mora denarna odškodnina, ki temelji na navedenem členu 82, omogočiti, da se v celoti nadomesti škoda, ki je dejansko nastala zaradi kršitve navedene uredbe, ne pa odvračilno ali kaznovalno funkcijo (glej v tem smislu sodbi z dne 4. oktobra 2024, Agentsia po vpisvaniyata, C-200/23, EU:C:2024:827, točka 153, in z dne 4. oktobra 2024, Patērētāju tiesību aizsardzības centrs, C-507/23, EU:C:2024:854, točke od 39 do 41).
- 71 Zato je na eni strani nastanek odgovornosti upravljavca na podlagi člena 82 SUVP pogojen z obstojem krivde tega upravljavca, ki se domneva, razen če ta upravljavec dokaže, da dogodka, ki je povzročil škodo, nikakor ni mogoče pripisati njemu, in na drugi strani ta člen 82 ne zahteva, da se pri določitvi zneska odškodnine za nepremoženjsko škodo na podlagi navedenega člena upošteva stopnja te krivde (sodba z dne 4. oktobra 2024, Agentsia po vpisvaniyata, C-200/23, EU:C:2024:827, točka 154).
- 72 Natančneje, izključno kompenzacijska funkcija pravice do odškodnine iz člena 82(1) SUVP nasprotuje temu, da se pri povračilu škode na podlagi navedene določbe upoštevata resnost in morebitna namernost kršitve te uredbe, ki jo je storil upravljavec. Iz tega sledi, da v okviru te določbe ravnanja in motivacije upravljavca ni mogoče upoštevati za to, da se glede na okoliščine primera posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, prisodi nižja odškodnina za škodo, ki jo je dejansko utrpel, pa naj gre za znesek ali obliko te odškodnine (glej v tem smislu sodbo z dne 4. oktobra 2024, Patērētāju tiesību aizsardzības centrs, C-507/23, EU:C:2024:854, točke od 42 do 45 in navedena sodna praksa).
- 73 Glede na zgornje razloge je treba na peto vprašanje odgovoriti, da je treba člen 82(1) RGPD razlagati tako, da nasprotuje temu, da se pri določitvi višine odškodnine za nepremoženjsko škodo, dolgovane na podlagi tega člena, upošteva stopnja krivde upravljavca.

Šesto vprašanje

- 74 Šesto vprašanje je postavljeno, če bi Sodišče pritrdilno odgovorilo bodisi na enega od delov prvega vprašanja bodisi na tretje vprašanje, torej če bi bilo treba v bistvu šteti, da je posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, pravica zahtevati, da se upravljavec v prihodnje vzdrži ponovne kršitve varstva osebnih podatkov, priznana s SUVP neposredno na podlagi določb te uredbe ali z uporabo nacionalnih določb, ki so dovoljene s to uredbo. Na to šesto vprašanje je treba odgovoriti ob upoštevanju skupnega odgovora na prvo, drugo in tretje vprašanje, ki je naveden v točki 52 te sodbe.
- 75 Predložitveno sodišče za pojasnitev predmeta zadnjenavedenega vprašanja navaja, da se v skladu z nemškim pravom in njegovo sodno prakso okoliščina, da je oseba, ki je utrpela nepremoženjsko škodo, zahtevala ali celo dosegla, da se mora povzročitelj te škode vzdržati novih škodnih dejanj, lahko upošteva za zmanjšanje ali celo izključitev denarne odškodnine za to škodo. Izvedeti želi, ali je mogoče to merilo za presojo odškodnine uporabiti tudi v okviru SUVP, zlasti glede na načelo učinkovitosti prava Unije, in če je tako, v kolikšnem obsegu.
- 76 Predložitveno sodišče tako z vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 82(1) SUVP razlagati tako, da je okoliščina, da je posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, na podlagi nacionalnega prava, ki se uporablja, pridobil odredbo o prepovedi ponovitve kršitve te uredbe, ki

jo je mogoče izvršiti zoper upravljavca, mogoče upoštevati za zmanjšanje obsega denarne odškodnine za nepremoženjsko škodo, dolgovane na podlagi tega člena 82(1), ali celo za nadomestitev te odškodnine.

- 77 V zvezi s tem je treba opozoriti, da SUVP, kot je navedeno v točki 66 te sodbe, ne vsebuje določb, s katerimi bi bila opredeljena pravila za določitev višine odškodnine, dolgovane na podlagi člena 82 te uredbe, tako da morajo nacionalna sodišča za to uporabiti nacionalna pravila vsake države članice, ki se nanašajo na obseg denarne odškodnine, pri čemer je treba spoštovati načeli enakovrednosti in učinkovitosti prava Unije.
- 78 Natančneje, poudariti je treba, da morajo merila za določitev višine odškodnine, dolgovane v okviru tožb za varstvo pravic, ki jih imajo posamezniki na podlagi člena 82 SUVP, ki so merila, določena v pravnem redu vsake države članice, zagotoviti celotno in učinkovito odškodnino za škodo, ki je posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, nastala zaradi kršitve te uredbe (glej v tem smislu sodbi z dne 4. oktobra 2024, *Agentsia po vpisvanyata*, C-200/23, EU:C:2024:827, točka 152, in z dne 4. oktobra 2024, *Patērētāju tiesību aizsardzības centrs*, C-507/23, EU:C:2024:854, točka 34 in navedena sodna praksa).
- 79 Sodišče je že priznalo, da lahko v mejah, ki izhajajo iz načela učinkovitosti, nekatere okoliščine vplivajo na določitev višine odškodnine, ki jo je treba plačati na podlagi člena 82 SUVP, zlasti zaradi omejitve te odškodnine. Razsojeno je bilo, da lahko nacionalno sodišče, če škoda, ki jo je utrpel posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, ni resna, temu posamezniku prisodi minimalno odškodnino, če je majhen znesek tako dodeljene odškodnine tak, da v celoti nadomesti to škodo, kar mora preveriti navedeno sodišče. Poleg tega lahko opravičilo pomeni ustrezno odškodnino za nepremoženjsko škodo na podlagi tega člena 82, zlasti kadar ni mogoče vzpostaviti prejšnjega stanja pred nastankom te škode, če ta oblika odškodnine, kadar je določena z nacionalnim pravom, omogoča tako celotno povrnitev navedene škode (glej v tem smislu sodbo z dne 4. oktobra 2024, *Patērētāju tiesību aizsardzības centrs*, C-507/23, EU:C:2024:854, točke od 35 do 37 in navedena sodna praksa).
- 80 V obravnavani zadevi se želi s postavljenim vprašanjem ugotoviti, ali ima nacionalno sodišče v okviru področja uporabe člena 82 SUVP možnost upoštevati dejstvo, da je posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, upravičen do odredbe o prepovedi za zmanjšanje odškodnine, ki se lahko temu posamezniku prisodi iz naslova nepremoženjske škode, tako da bi to sodišče v praksi odredilo povrnitev take škode delno v denarni obliki in delno v obliki te odredbe ali celo le v zadnji navedeni obliki.
- 81 Iz sodne prakse, navedene v točkah 78 in 79 te sodbe, pa izhaja, da je oblika odškodnine, določeno z nacionalnim pravom, ki se uporablja, mogoče šteti za združljivo s SUVP le, če se s to obliko spoštujeta načeli enakovrednosti in učinkovitosti prava Unije, kar med drugim predpostavlja, da je z njo mogoče zagotoviti celotno in učinkovito odškodnino za škodo, ki je nastala posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki.
- 82 Natančneje, odškodnine, dolgovane na podlagi člena 82 te uredbe, ni mogoče prisoditi delno ali v celoti v obliki odredbe o prepovedi, saj ima pravica do odškodnine za škodo, določena v tem členu 82, izključno kompenzacijsko funkcijo, kot je bilo opozorjeno v točki 70 te sodbe, medtem ko je namen odredbe o prepovedi, izdane zoper povzročitelja škode, povsem preventiven. Kot je namreč generalni pravobranilec v bistvu navedel v točki 86 sklepnih predlogov, je namen take

odredbe preprečiti ponovitev ravnanj, ki so povzročila škodo, da bi se preprečil nastanek nove škode, na njeni podlagi pa se ne povrne škoda, ki jo je posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, že utrpel.

- 83 Glede na zgoraj navedene razloge je treba na šesto vprašanje odgovoriti, da je treba člen 82(1) SUVVP razlagati tako, da nasprotuje temu, da bi bilo okoliščino, da je posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, na podlagi nacionalnega prava, ki se uporablja, pridobil odredbo o prepovedi ponovitve kršitve te uredbe, ki jo je mogoče izvršiti zoper upravljavca, mogoče upoštevati za zmanjšanje obsega denarne odškodnine za nepremoženjsko škodo, dolgovane na podlagi tega člena, ali *a fortiori* za nadomestitev te odškodnine.

Stroški

- 84 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški navedenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

- 1. Določbe Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov)**

je treba razlagati tako, da

v korist posameznika, na katerega se nanaša nezakonita obdelava osebnih podatkov, v primeru, v katerem ta posameznik ne zahteva izbrisa svojih podatkov, ne določajo pravnega sredstva, ki bi mu omogočilo, da preventivno doseže, da se upravljavcu naloži prepoved ponovne nezakonite obdelave. Vendar te določbe državam članicam ne preprečujejo, da tako pravno sredstvo določijo v svojih pravnih redih.

- 2. Člen 82(1) Uredbe 2016/679**

je treba razlagati tako, da

pojem „nepremoženjska škoda“ iz te določbe zajema negativne občutke, ki jih je imel posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, zaradi nedovoljenega posredovanja njegovih osebnih podatkov tretji osebi, kot je strah ali nezadovoljstvo, ki sta posledica izgube nadzora nad temi podatki, morebitne zlorabe teh podatkov ali okrnitve njegovega ugleda, če posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, dokaže, da ima zaradi zadevne kršitve te uredbe take občutke z njihovimi negativnimi posledicami.

- 3. Člen 82(1) Uredbe 2016/679**

je treba razlagati tako, da

nasprotuje temu, da se pri določitvi višine odškodnine za nepremoženjsko škodo, dolgovane na podlagi tega člena, upošteva stopnja krivde upravljavca.

4. Člen 82(1) Uredbe 2016/679

je treba razlagati tako, da

nasprotuje temu, da bi bilo okoliščino, da je posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, na podlagi nacionalnega prava, ki se uporablja, pridobil odredbo o prepovedi ponovitve kršitve te uredbe, ki jo je mogoče izvršiti zoper upravljavca, mogoče upoštevati za zmanjšanje obsega denarne odškodnine za nepremoženjsko škodo, dolgovane na podlagi tega člena, ali *a fortiori* za nadomestitev te odškodnine.

Podpisi